

ورود عمر بن سعد به کربلا جهت جنگ با امام حسین(ع)

عمر بن سعد بن ابی وقاص، که از معاریف کوفه و از هواداران بنی امیه بود، پیش از ماجرای خونین کربلا...

ورود عمر بن سعد به کربلا جهت جنگ با امام حسین(ع) در سال 61 هجری قمری

عمر بن سعد بن ابی وقاص، که از معاریف کوفه و از هواداران بنی امیه بود، پیش از ماجرای خونین کربلا، حکم ولایت "ری" [شامل منطقه ری و بخش اعظمی از مناطق مرکزی و شمالی ایران] را از عبیدالله بن زیاد، عامل یزید بن معاویه در کوفه و بصره گرفته بود. ولی هنوز به این امر اقدام نکرده بود، که مخالفت امام حسین(ع) با یزید و حرکت وی به سوی کوفه پیش آمد کرد و همگان را به طریقی درگیر ماجرا نمود.

عبیدالله بن زیاد که از توانایی های عمر بن سعد در مبارزات و جنگ ها با خبر بود و وی را در میان هواداران بنی امیه، مناسب نبرد با امام حسین(ع) می دید، به وی پیشنهاد فرماندهی سپاه رزمی خویش بر ضد امام حسین(ع) را داد و تنفیذ حکومت ری را مشروط به پایان بخشیدن ماجرای قیام امام حسین(ع) نمود.

عمر بن سعد در آغاز برای پذیرش این امر مهم، از خود تردید و دو دلی نشان داد، ولی در برابر تطمیع های شیطانی عبیدالله تسلیم و پیشنهادش را پذیرفت و فرماندهی سپاه یزید بن معاویه بر ضد امام حسین(ع) را بر عهده گرفت.

وی، برای این منظور در رأس یک سپاه چهار هزار نفری از کوفه خارج شد و در سوّم محرم سال 61 قمری، یک روز پس از ورود امام حسین(ع) به کربلا، وارد این سرزمین شد و از آن پس سپاه یک هزار نفری حُرّ بن یزید نیز به او پیوست و در تحت فرماندهی وی قرار گرفت.